

§ 47.

Naar en Foresat giver med Hensyn til militære Tjenesteforhold Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne, som udfører den, angerløs, saafremt han ikke klarlig maa kunne indse og det heller ikke i Dyrigt er ham bekendt, at ved Befalingen tilsigtes en Forbrydelse.

§ 48.

Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes med Hensyn til de øvrige Strafferetsbestemmelser den samme Regel, som i § 42, 1ste Stykke, er givet om Straffene.

§ 49.

For Overtrædelse af Tjenestepligter kunne Børn imellem 10 og 15 Aar straffes, selv om den i Loven fastsatte Straf ikke overstiger simpelt Fængsel.

§ 50.

Bed Overtrædelse af Tjenestepligter kan den Skyldiges Druffenstaf, selv om den har naaet den højeste Grad, ikke udelukke Anvendelsen af den lovbestemte Straf.

§ 51.

Begaas en Forbrydelse af flere Krigsmænd i Forening, og i saa Tilfælde en særlig Straf er bestemt for Hovedmanden, da betragtes som saadan Enhver, der har forledet nogen Anden til at deltage i Forbrydelsen, ledet den forbrøderiske Forening, eller paa anden Maade vist en særegen Virksomhed fremfor de øvrige Deltagere for at fremme Forbrydelsens Udførelse.

Kan i saadanne Tilfælde ingen Hovedmand udfindes, og Krigsmænd af forskjellige Tjenesteklasser eller Tjenestegrader have deltaget i Forbrydelsen, skal den af Deltagerne, der har den højeste Klasse eller Grad, og hvis denne er sælles for flere, da den af dem, der som ældst af Tjenestealder er de Øvriges Overmand, straffes som Hovedmand.

§ 52.

Com stærpende Omstændigheder ved Straffenes Udmaalning indenfor de for samme bestemte Grændser kommer, foruden hvad de borgerlige Love i saa Henseende tilholde, derhos efter Forbrydelsens Bestaafenhed i Betragtning:

- 1) at en Forbrydelse er begaaet under Krigsforhold og i Særdeleshed i Nærheden af Fjenden;
- 2) at den er begaaet i Tjenesten og i Særdeleshed under Vaaben;
- 3) at en Befalingsmand har deltaget i en Forbrydelse med sine Undergivne og i Særdeleshed har forledet dem til at begaa den;
- 4) at flere have forenet sig om at beviise en Forbrydelse eller i Forening have begaaet en saadan;
- 5) at Nogen har misbrugt sine Vaaben eller sin tjenstlige Stilling til Forøvelse af en Forbrydelse.

Dog, for saa vidt Straffen for nogen enkelt Forbrydelse særlig er bestemt med Hensyn til nogen af de anførte Omstændigheder, kommer den ikke videre i Betragtning.

§ 53.

Skal paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser eller i andre Tilfælde en Straf forøges med et Tillæg, bliver at iagttage:

- 1) de i denne Lov bestemte Grændser for visse Straffearter maa ikke overskrives;
- 2) af Fængselsstraffene kan, naar den højeste Grad af en vis Fængselsstraf ikke er til